

τούς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῶας τε,
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Ε 859—63

5

αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημί γενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδ' ὅδ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.

Ζ 96—101

6

Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσαστο τεύχη,
σεύατ' ἐπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,

33.—Δὲν τρῶς καὶ σὺ, καλὸ πουλί, ἀπ' ἀντρεϊωμένου πλά-
να κάνεις πήχη τὸ φτερό καὶ πιθαμὴ τὸ νύχι.
(τες,

34.—Ἦμουν μικρὸς καὶ γέρασα ἄρματωλὸς καὶ κλέφτης.

35.—Ἔσεῖς δουνά μ' τῶν Γρεβενῶν καὶ πεῦκα τοῦ Μετσό-
λίγο γιὰ χαμηλώσιτε, δυὸ ντουφεκοῦλες τόπο.
(δου,

36.—Παιδιά, δὲν κράζουν οἱ πετεινοί, παιδιά, δὲν ξημε-
νὰ κατεβῶ στὸν πόλεμο, νὰ πολεμήσω πάλι.
(ρῶναι,

37.—Καὶ πῆγε καὶ τὴν ἔφερε, σὰ μῆλο στολισμένο.

38.—Βελούχι μου παράμορφο κι Ὁξυὰ ζωγραφισμένη.

39.—Χριστέ, νὰ ζώνουμουν σπαθὶ καὶ νὰ ἴπιανα κοντάρι.

40.—Ἐπῆραν τὰ τουφέκια, τὰ λαμπρὰ σπαθία
καὶ στὰ δουνά ἀνεβαίνουν, τρέχουν στὴν κλεφτιά.

41.—Ροδόλα κάτω στὸ γιालό, κάτω στὸ περιγιάλι,
βάλε τὰ χέρια σου κουπιά, τὰ στήθη σου τιμόνι,
καὶ τὸ λιγνό σου τὸ κορμὶ βάλε το σὰν καράδι.

42.—Μόχουν τὰ χέρια τρίμματα, τὴν πλάτη τσακισμένη.

43.—Μὲ τὰ τουφέκια τρέξανε, ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλο,
φωτιά ἐδῶσαν στὴ φωτιά, κι ἔπεσαν εἰς τὸν τόπο.

44.—Ἔχω ντουφέκι σιουσάνε, μπιστόλα καριοφίλι,
ἔχω καὶ τὸ σπαθάκι μου στ' ἀσήμε δουτημένο.

ὅστ' εἶσιν πολεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
θυμοδόρου ἔριδος μένει ξυνέκκε μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ' Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦε μακρὰ θιδάς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εισορόωντες·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδύναι
ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέαστο χάρμη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον.

Η 206—219

7

Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγνητοῖ
πῇ ἔδαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ἄς, ὅπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχεῖς ἡγοράσασθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων
Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνιοι,
Τρῶων ἀνδ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ;

Θ 228—33

8

βάν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
ἐκτός ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὐδον· ὑπὸ κρασίῳ δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῇλε δὲ χαλκὸς
λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρός Διός. αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
εὐδ' ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοῶς ἀγραυλίου.

Κ. 150—55

9

ἀμφοτέρως δ' ὄφρ' ὅς σ' ἐλθόντες, οὐδὲ οἱ ἔσχεν
ὁστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
αὐτοῦ πρόσθεν ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἑοικώς,
κάππεα· ἀπ' εὐεργέος διφρου· λίπτε δ' ὁστέα θυμός.

Π 740—3

45.— Τῆρα δῶ μέσα στὸν τορβά, νὰ ἴδεις κεφάλια π' ἔχω.

46.—Πασὰ ἔχει Λιάκος τὸ σπαθὶ δεξίρη τὸ τουφέκι.

47.—Στ' ἀσήμε καὶ στὸ μάλαμα καὶ στὸ μαργαριτάρι.

37.—ὥς ο ἰμὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο, Ρ 424—5

38.—οὐ μὲν γὰρ τί πού ἐστιν διζυλώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
Ρ 446—7.

39.—τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνοῦ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἰλίου εἴσω,
Τρῳαὶ μαχησόμενον. Σ 438—9.

40.—ἐγγεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐν γαίῃ
ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. Φ 69—70.

41.—ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα. Χ 92.

42.—χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον, αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
αὐτοῦ λαὸν ἔρκε, καὶ ἴσανεν εὐρὺν ἀγῶνα. Ψ 257—8

43.—ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραϊ λυγρῷ
πειθεσθαι, τότε δ' αὐτὲ μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
644—5.

44.—ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνιοι
στήθεός ἐστι κανών, δυν' εὐ μάλα χερσὶ τανύσσει,
πηνίον ἐξέλκουσα παρέκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν. Ψ 760—2.